

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2016/C 371/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз	1
---------------	---	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2016/C 371/02	Дело C-369/16 P: Жалба, подадена на 5 юли 2016 г. от Ирландия срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 22 април 2016 г. по дело T-69/06 RENV II: Aughinish Alumina Ltd/Европейска комисия	2
2016/C 371/03	Дело C-383/16: Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 11 юли 2016 г. — Vion Livestock BV/Staatssecretaris van Economische Zaken	3
2016/C 371/04	Дело C-397/16: Преюдициално запитване от Corte d'appello di Milano (Италия), постъпило на 18 юли 2016 г. — Acacia Srl/Fallimento Pneusgarda Srl, Audi AG	4
2016/C 371/05	Дело C-398/16: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 18 юли 2016 г. — X BV/Staatssecretaris van Financiën	4
2016/C 371/06	Дело C-399/16: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 18 юли 2016 г. — X NV/Staatssecretaris van Financiën	5

2016/C 371/07	Дело С-427/16: Преюдициално запитване, отправено от Районен съд София (България) на 1 август 2016 година — „ЧЕЗ Електро България“ АД/Йордан Коцев	6
2016/C 371/08	Дело С-428/16: Преюдициално запитване, отправено от Районен съд София (България) на 1 август 2016 година — „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД/Емил Янакиев	6
2016/C 371/09	Дело С-430/16 Р: Жалба, подадена на 2 август 2016 г. от Bank Mellat срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 2 юни 2016 г. по дело T-160/13, Bank Mellat/Съвет	7
Общ съд		
2016/C 371/10	Дело T-360/16: Жалба, подадена на 27 юни 2016 г. — Dimos Athinaion/Комисия	9
2016/C 371/11	Дело T-370/16: Жалба, подадена на 12 юли 2016 г. — Anheuser-Busch Inbev и Amprag/Комисия	9
2016/C 371/12	Дело T-399/16: Жалба, подадена на 25 юли 2016 г. — SK Telecoms UK Investments/Комисия	10
2016/C 371/13	Дело T-400/16: Жалба, подадена на 27 юли 2016 г. — Maximum Play/EUIPO (MAXPLAY)	11
2016/C 371/14	Дело T-409/16: Жалба, подадена на 31 юли 2016 г. — Makhlouf/Съвет	12
2016/C 371/15	Дело T-410/16: Жалба, подадена на 31 юли 2016 г. — Makhlouf/Съвет	13
2016/C 371/16	Дело T-417/16: Жалба, подадена на 28 юли 2016 г. — Achemos Grupè и Achema/Комисия	14
2016/C 371/17	Дело T-423/16: Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — De Masi/Комисия	15
2016/C 371/18	Дело T-430/16: Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT INDEX)	16
2016/C 371/19	Дело T-431/16: Жалба, подадена на 1 август 2016 г. — VIMC/Комисия	16
2016/C 371/20	Дело T-433/16: Жалба, подадена на 3 август 2016 г. — Pometon/Комисия	17
2016/C 371/21	Дело T-436/16: Иск, предявен на 3 август 2016 г. — АЕИМ и Kazenas/Комисия	19
2016/C 371/22	Дело T-437/16: Жалба, подадена на 5 август 2016 г. — Италия/Комисия	20
2016/C 371/23	Дело T-443/16: Жалба, подадена на 9 август 2016 г. — Италия/Комисия	21
2016/C 371/24	Дело T-446/16 Р: Жалба, подадена на 10 август 2016 г. от СС срещу решението, постановено на 21 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-9/12 RENV, СС/Парламент	22
2016/C 371/25	Дело T-453/16: Жалба, подадена на 10 август 2016 г. — Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Proturon GS1/EUIPO — 520 Barcode Ellas (520 Barcode Hellas)	23
2016/C 371/26	Дело T-464/16 Р: Жалба, подадена на 22 август 2016 г. от НИ срещу решението, постановено на 10 юни 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-133/15, НИ/Комисия	24
2016/C 371/27	Дело T-465/16: Жалба, подадена на 23 август 2016 г. — Cotecnica/EUIPO — Visán Industrias Zootécnicas (cotecnica OPTIMA)	25

2016/C 371/28	Дело T-466/16: Жалба, подадена на 23 август 2016 г. — NRW. Bank/SRB	25
2016/C 371/29	Дело T-468/16: Жалба, подадена на 23 август 2016 г. — Verein Deutsche Sprache/Комисия	26
2016/C 371/30	Дело T-474/16: Жалба, подадена на 25 август 2016 г. — Société wallonne des aéroports/Комисия	28

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2016/C 371/31	Дело F-39/16: Жалба, подадена на 4 август 2016 г. — ZZ/Комисия	29
2016/C 371/32	Дело F-41/16: Жалба, подадена на 11 август 2016 г. — ZZ/ЕСВД	29
2016/C 371/33	Дело F-42/16: Жалба, подадена на 12 август 2016 г. — ZZ/ЕИБ	30
2016/C 371/34	Дело F-43/16: Жалба, подадена на 18 август 2016 г. — ZZ/Комисия	31
2016/C 371/35	Дело F-44/16: Жалба, подадена на 19 август 2016 г. — ZZ/Комисия	31
2016/C 371/36	Дело F-45/16: Жалба, подадена на 17 август 2016 г. — ZZ/ЕИБ	32
2016/C 371/37	Дело F-46/16: Жалба, подадена на 26 август 2016 г. — ZZ/Комисия	32
2016/C 371/38	Дело F-47/16: Жалба, подадена на 26 август 2016 г. — ZZ/Комисия	33
2016/C 371/39	Дело F-48/16: Жалба, подадена на 26 август 2016 г. — ZZ/Комисия	33
2016/C 371/40	Дело F-85/12: Определение на Съда на публичната служба от 29 август 2016 г. — Roest/Комисия	34
2016/C 371/41	Дело F-18/13: Определение на Съда на публичната служба от 29 август 2016 г. — McMichael/Комисия	34
2016/C 371/42	Дело F-19/13: Определение на Съда на публичната служба от 29 август 2016 г. — Boyd/Комисия	35
2016/C 371/43	Дело F-57/13: Определение на Съда на публичната служба от 29 август 2016 г. — Hoeve/Комисия	35
2016/C 371/44	Дело F-70/14: Определение на Съда на публичната служба от 29 август 2016 г. — Cobo Benito/Комисия	35
2016/C 371/45	Дело F-128/15: Определение на Съда на публичната служба от 29 август 2016 г. — Marinozzi и Cat/Комисия	35

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2016/С 371/01)

Последна публикация

ОВ С 364, 3.10.2016 г.

Предишни публикации

ОВ С 350, 26.9.2016 г.

ОВ С 343, 19.9.2016 г.

ОВ С 335, 12.9.2016 г.

ОВ С 326, 5.9.2016 г.

ОВ С 314, 29.8.2016 г.

ОВ С 305, 22.8.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 5 юли 2016 г. от Ирландия срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 22 април 2016 г. по дело T-69/06 RENV II: Aughinish Alumina Ltd/Европейска комисия

(Дело C-369/16 P)

(2016/С 371/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ирландия (представители: E. Creedon, T. Joyce, P. McGarry, Senior Counsel)

Други страни в производството: Aughinish Alumina Ltd, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да бъде отменено съдебното решение;
- да бъде отменено решението; ⁽¹⁾
- да бъде осъдена Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Ирландия посочва четири основания за настоящата жалба:

- а) Общият съд допуснал грешка в правоприлагането в обжалваното съдебно решение, тъй като приел, че принципът на правна сигурност не се прилагал и/или на него не могли да се позовават Ирландия и Aughinish Alumina Ltd, независимо от неоправданото забавяне на Комисията при постановяването на оспорваното решение.
- б) Общият съд допуснал грешка в правоприлагането, като приел, че не било налице нарушение на принципа на зачитане на оправданите правни очаквания, макар и да установил, че било несправедливо и неоправдано забавянето от страна на Комисията при извършване на разследването.
- в) Общият съд погрешно приел, че разглежданата помощ „била в съответствие със схема за помощи“ съгласно определението по член 1, буква г) от Регламент № 659/1999 на Съвета ⁽²⁾; освен това Общият съд допуснал грешка, като приел, че преклузивният срок по член 15 от Регламент № 659/1999 започвал да тече от датата на всеки извършван от Aughinish Alumina Ltd внос на минерални масла.

- г) Общият съд погрешно отказал да уважи жалбата с мотива, че помощта можела да се определи като съществуваща предприсъединителна помощ.

- ⁽¹⁾ Решение 2006/323/ЕО на Комисията от 7 декември 2005 година относно освобождаването от акциз на минералните масла, използвани като гориво за производството на двуалуминиев триоксид в района на Гардан, в района на Шанън и в Сардиния, прилагано съответно от Франция, Ирландия и Италия (нотифицирано под номер С (2005) 4436) (ОВ L 119, стр. 12).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1).

Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 11 юли 2016 г. — Vion Livestock BV/Staatssecretaris van Economische Zaken

(Дело C-383/16)

(2016/C 371/03)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vion Livestock BV

Ответник: Staatssecretaris van Economische Zaken (Държавен секретар по икономическите въпроси)

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 5, параграф 4 и член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2005 ⁽¹⁾ на Съвета от 22 декември 2004 година относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции (наричан по-нататък „Регламент № 1/2005“) във връзка с разпоредбите на приложение II към този регламент относно дневника за пътуването да се тълкуват в смисъл, че съдържат задължение за организатора на пътуването и/или за притежателя на животните в случай на транспортиране на животни до трета страна да водят дневника за пътуването до местоназначението в тази трета страна?
- 2) Трябва ли членове 5 и 7 от Регламент (ЕС) № 817/2010 ⁽²⁾ на Комисията от 16 септември 2010 година относно определяне на подробни правила по силата на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на изискванията за предоставяне на възстановявания при износ, свързани с хуманно отношение към живите животни от рода на едрия рогат добитък по време на транспорт [...] във връзка с член 4 от този регламент да се тълкуват в смисъл, че възстановяванията при износ подлежат на връщане, когато превозвачът в изпълнение на задължението си по силата на точка 7 от приложение II към Регламент № 1/2005 е предал дневника за пътуването на официалния ветеринарен лекар на изходната точка [от територията на Съюза], вследствие на което не е воден дневник за пътуването до местоназначението в третата страна?
- 3) Трябва ли членове 5 и 7 от Регламент (ЕС) № 817/2010 във връзка с член 4 от този регламент да се тълкуват в смисъл, че възстановяванията при износ подлежат на връщане, когато превозвачът е предал дневника за пътуването на официалния ветеринарен лекар на изходната точка [от територията на Съюза], вследствие на което при извършване на необходимите проверки в третата страна съгласно член 3, първа алинея от Регламент № 817/2010 ветеринарният лекар не може да установи дали планът за маршрута (дневникът за пътуването) е задоволителен, тоест спазени ли са разпоредбите на Регламент № 1/2005 (а оттук и да удостовери, че резултатът от тези проверки е задоволителен), и съответно износителят не може да представи доказателства за спазването на разпоредбите на Регламент № 1/2005?

⁽¹⁾ ОВ L 3, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 62, стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 245, 2010 г., стр. 16.

Преюдициално запитване от Corte d'appello di Milano (Италия), постъпило на 18 юли 2016 г. —
Acacia Srl/Fallimento Pneusgarda Srl, Audi AG

(Дело C-397/16)

(2016/C 371/04)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte d'appello di Milano

Страни в главното производство

Въззивник: Acacia Srl

Ответници във въззивното производство: Fallimento Pneusgarda Srl, Audi AG

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли: (а) принципите относно свободното движение на стоки и свободата на предоставяне на услуги във вътрешния пазар; (б) принципът на ефективност на европейските правила за конкуренция и на либерализация на вътрешния пазар; (в) принципите на полезно действие и на еднакво прилагане на правото на ЕС в рамките на Европейския съюз; (г) разпоредбите на вторичното право на Европейския съюз като Директива 98/71⁽¹⁾, и по-специално член 14 от нея, член 1 от Регламент № 461/2010⁽²⁾ и Правило № 124 на ИКЕ на ООН, тълкуване на член 110 от Регламент № 6/2002⁽³⁾, съдържащ клаузата за поправка, което изключва джантата копие, идентична в естетическо отношение с оригиналната заводска джантата, одобрена въз основа на посоченото Правило № 124 на ИКЕ на ООН, от понятието компонент от съставен продукт (автомобил), предназначен да осигури възможност за неговата поправка и възстановяване на първоначалния му вид?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, допускат ли разпоредбите относно правата върху индустриална собственост върху регистрираните модели след претегляне на интересите, посочени в първия въпрос, прилагане на клаузата за поправка във връзка с допълващи продукти копия, които могат да бъдат избирани по друг начин от клиента, с мотива че клаузата за поправка трябва да се тълкува ограничително и единствено по отношение на резервните части със задължителна форма, т.е. компоненти, чиято форма е била определена по същество като неизменяема спрямо външния вид на съставния продукт, като се изключват други компоненти, които следва да се считат взаимозаменяеми и свободно приложими според вкуса на клиента?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, какви мерки следва да приеме производителът на джанти копия, за да осигури законното движение на продуктите, предназначени за поправка и възстановяване на оригиналния външен вид на съставния продукт?

⁽¹⁾ Директива 98/71/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 13 октомври 1998 година относно правната защита на индустриални дизайни (ОВ L 289, стр. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 24, стр. 106).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 461/2010 на Комисията от 27 май 2010 година относно прилагането на член 101, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз към категориите вертикални споразумения и съгласувани практики в сектора на моторните превозни средства (ОВ L 129, стр. 52).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70).

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 18 юли
2016 г. — X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-398/16)

(2016/C 371/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател в производството по касационно обжалване: X BV

Ответник в производството по касационно обжалване: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициален въпрос

Следва ли членове 43 ЕО и 48 ЕО (понастоящем 49 ДФЕС и 54 ДФЕС) да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, въз основа на която на установено в държава членка дружество майка не се разрешава да приспадне лихвата по заем, свързан с капиталово участие в установено в друга държава членка дъщерно дружество, макар че такова приспадане би било възможно, ако посоченото дъщерно дружество беше включено в данъчна единица — имаща характеристиките на нидерландска данъчна единица — с посоченото дружество майка, тъй като в този случай вследствие на консолидацията не би могло да се установи връзката с такова капиталово участие?

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 18 юли 2016 г. — X NV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-399/16)

(2016/C 371/06)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател в производството по касационно обжалване: X NV

Ответник в производството по касационно обжалване: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли членове 43 ЕО и 48 ЕО (понастоящем 49 ДФЕС и 54 ДФЕС) да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която установено в държава членка дружество майка не може да вземе предвид загуба от курсови разлики по отношение на сумата, инвестирана в установено в друга държава членка дъщерно дружество, макар че би могло да направи това, ако посоченото дъщерно дружество е включено в данъчна единица, имаща характеристиките на нидерландска данъчна единица, с посоченото установено в първата посочена държава членка дружество, като това се дължи на консолидацията в рамките на данъчната единица?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: може ли или е задължително при определяне на загубата от курсови разлики, която следва да се вземе предвид в този случай, да се приеме, че в данъчната единица са били включени и (едно или повече) преки и непреки дъщерни дружества, установени в Европейския съюз, които съответното дружество майка притежава косвено посредством посоченото дъщерно дружество?
- 3) При утвърдителен отговор на първия въпрос: следва ли в този случай да се вземат предвид само загуби от курсови разлики, които биха били отразени при включване в данъчната единица на дружеството майка през годините, за които се отнася правният спор, или следва да се вземат предвид и резултати от курсови разлики, които биха били отразени през предишните години?

**Преюдициално запитване, отправено от Районен съд София (България) на 1 август 2016 година —
„ЧЕЗ Електро България“ АД/Йордан Коцев**

(Дело С-427/16)

(2016/С 371/07)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Районен съд София

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ЧЕЗ Електро България“

Ответник: Йордан Коцев

Преюдициални въпроси

1. Противоречи ли чл. 101, § 1 ДФЕС (забраната за предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията) на разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗА, съобразно която сдружение на предприятия, осъществяващи свободна професия (ВАвС) разполага с дискрецията предварително да определя минималните размери на цените на предоставяните от тези предприятия услуги (адвокатските възнаграждения), въз основа на предоставена от държавата компетентност?
2. [При положителен отговор на въпрос № 1] Противоречи ли разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК in fine (в частта, в която разпоредбата не допуска редуциране на адвокатското възнаграждение по-малко от минимално определения размер) на чл. 101, § 1 ДФЕС?
3. [При положителен отговор на въпрос № 1] Противоречи ли разпоредбата на чл. 132, т. 5 ЗА (с оглед приложението на чл. 136, ал. 1 ЗА) на чл. 101, § 1 ДФЕС?
4. Противоречи ли чл. 56, § 1 ДФЕС (забраната за ограничаване свободното предоставяне на услуги) на разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗА?
5. Противоречи ли разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК на чл. 101, § 1 ДФЕС?
6. Противоречи ли разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК на Директива 77/249/ЕИО ⁽¹⁾ (от гледна точка на правото на лицата, защитавани от юрисконсулт, да претендират адвокатско възнаграждение)?
7. Противоречи ли разпоредбата на § 2а ДР Наредба № 1 на Директива 2006/112/ЕО ⁽²⁾, която допуска ДДС да се приема за част от цената на услуга, предоставяна при осъществяване на свободна професия (относно включването на ДДС като част от дължимия адвокатски хонорар)?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 22 март 1977 година относно улесняване на ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги ОВ L 78, стр. 17; Специално българско издание: глава 6, том 1, стр. 46

⁽²⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

**Преюдициално запитване, отправено от Районен съд София (България) на 1 август 2016 година —
„Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД/Емил Янакиев**

(Дело С-428/16)

(2016/С 371/08)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Районен съд София

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД

Ответник: Емил Янакиев

Преюдициални въпроси

1. Противоречи ли чл. 101, § 1 ДФЕС (забраната за предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията) на разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗА, съобразно която сдружение на предприятия, осъществяващи свободна професия (ВАДВС) разполага с дискрецията предварително да определя минималните размери на цените на предоставяните от тези предприятия услуги (адвокатските възнаграждения), въз основа на предоставена от държавата компетентност?
2. [При положителен отговор на въпрос № 1] Противоречи ли разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК in fine (в частта, в която разпоредбата не допуска редуциране на адвокатското възнаграждение по-малко от минимално определения размер) на чл. 101, § 1ДФЕС?
3. [При положителен отговор на въпрос № 1] Противоречи ли разпоредбата на чл. 132, т. 5 ЗА (с оглед приложението на чл. 136, ал. 1 ЗА) на чл. 101, § 1 ДФЕС?
4. Противоречи ли чл. 56, § 1 ДФЕС (забраната за ограничаване свободното предоставяне на услуги) на разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗА?
5. Противоречи ли разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК на чл. 101, § 1 ДФЕС?
6. Противоречи ли разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК на Директива 77/249/ЕИО ⁽¹⁾ (от гледна точка на правото на лицата, защитавани от юрисконсулт, да претендират адвокатско възнаграждение)?
7. Противоречи ли разпоредбата на § 2а ДР Наредба № 1 на Директива 2006/112/ЕО ⁽²⁾, която допуска ДДС да се приема за част от цената на услуга, предоставяна при осъществяване на свободна професия (относно включването на ДДС като част от дължимия адвокатски хонорар)?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 22 март 1977 година относно улесняване на ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги

ОВ L 78, стр. 17; Специално българско издание: глава 6, том 1, стр. 46

⁽²⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност

ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Жалба, подадена на 2 август 2016 г. от Bank Mellat срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 2 юни 2016 г. по дело T-160/13, Bank Mellat/Съвет

(Дело C-430/16 P)

(2016/C 371/09)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Bank Mellat (представители: S. Zaiwalla P. Reddy, Z. Burbeza, Solicitors, M. Brindle QC, R. Blakeley, J. MacLeod, Barristers)

Други страни в производството:

Съвет на Европейския съюз,

Европейска комисия,

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на жалбоподателя

- да бъде отменено решението;
- да бъде отменен член 1, параграф 15 от Регламент № 1263⁽¹⁾ или в неговата цялост, или в частта му, която се отнася до Банката;
- да установи, че член 1, параграф 6 от Директива № 635⁽²⁾ е неприложим спрямо Банката и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски в производството по обжалване и съдебните разноски, направени в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

1. Въззивникът, Bank Mellat (наричана по-нататък „**Банката**“), обжалва с въззивна жалба решението на Общия съд (първи състав) от 2 юни 2016 г., дело T-160/13 *Bank Mellat/Съвет*, EU:T:2016:331 (наричано по-нататък „**съдебното решение**“). В обобщение Банката твърди, че Общият съд допуснал грешка, тъй като не уважил жалбата на жалбоподателя да отмени или да обяви за неприложими спрямо Банката редица мерки, които налагали „**финансово ембарго**“ на Банката, а именно:

(1) Член 1, параграф 15 от Регламент (ЕС) на Съвета № 1263/2012.

(2) Член 1, параграф 6 от Решение № 2012/635/ОВППС.

2. Банката в частност посочва три основания за обжалване, изведени от допуснати от Общия съд грешки в правоприлагането при преценката по същество на подадената от Банката жалба:

(1) Общият съд допуснал грешка в правоприлагането при тълкуването и прилагането на изискването за „необходимост“ по член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) (първо основание).

(2) Общият съд допуснал грешка, като приел, че финансовото ембарго било пропорционално, като в резултат на това били допуснати множество други специфични грешки в правоприлагането (второ основание).

(3) Общият съд допуснал грешка, като приел, че финансовото ембарго било в съответствие с други общи принципи на правото на ЕС (трето основание).

3. Банката посочва също така две по-широкообхватни основания за обжалване, изведени от допуснатите от Общия съд грешки в правоприлагането при преценката на допустимостта на части от подадената от Банката жалба:

(1) Общият съд неоснователно разгледал изолирано части от финансовото ембарго и приел подадената от Банката жалба спрямо тях за недопустима (четвърто основание).

(2) Общият съд погрешно приел по-специално, че на основание на член 275 ДФЕС не бил компетентен да се произнесе по оспорването от страна на Банката на член 1, параграф 6 от Решение № 2012/635/ОВППС (пето основание).

4. В съответствие с това Банката иска Съдът да отмени съдебното решение и да уважи исканията ѝ.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1263/2012 на Съвета от 21 декември 2012 година за изменение на Регламент (ЕС) № 267/201 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 356, 2012 г., стр. 34).

⁽²⁾ Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, 2012 г., стр. 58).

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 27 юни 2016 г. — Dimos Athinaion/Комисия

(Дело T-360/16)

(2016/C 371/10)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Dimos Athinaion (Община Атина) (Атина, Гърция) (представител: G. Georgakarakos, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Регламент (ЕС) 2016/646 на Комисията от 20 април 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 692/2008 по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 6) ⁽¹⁾ и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на член 191 ДФЕС, който определя целите на политиката на Съюза в областта на околната среда.
2. Второто основание е изведено от нарушение на член 37 от Хартата на основните права на Европейския съюз, който установява правото на високо равнище на опазване на околната среда.
3. Третото основание е изведено от нарушение на член 15 от Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 година за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 109, 2016 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 171, 2007 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 12 юли 2016 г. — Anheuser-Busch Inbev и Amrap/Комисия

(Дело T-370/16)

(2016/C 371/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Anheuser-Busch Inbev (Брюксел, Белгия) и Amrap (Льовен, Белгия) (представители: A. von Bonin, O. Brouwer и A. Haelterman, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската Комисия от 11 януари 2016 г. относно схема за помощ чрез освобождаване на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN),
- да осъди Комисията да заплати на жалбоподателите съдебните разноски съгласно член 134 от Процедурния правилник на Общия съд, включително и съдебните разноски на всяка встъпила страна.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири основания.

1. Първото основание е изведено от грешка в правото и явна грешка в преценката при идентифицирането на твърдяната мярка за държавна помощ и квалифицирането ѝ като схема за помощ по смисъла на член 1, буква г) от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 107 ДФЕС.
2. Второто основание е изведено от грешка в правото и неправилно прилагане на член 107, параграф 1 ДФЕС, доколкото е прието, че системата за управление на допълнителната печалба съставлява държавна помощ.
3. Третото основание е изведено от явна грешка в преценката при идентифицирането на групите като получатели на твърдяната помощ и нарушение на принципа на законност и член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на принципите на правна сигурност, защита на оправданите правни очаквания и добрата администрация.

Жалба, подадена на 25 юли 2016 г. — СК Telecoms UK Investments/Комисия

(Дело T-399/16)

(2016/C 371/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: СК Telecoms UK Investments Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: Т. Wessely и О. Brouwer, lawyers, и А. Woods, J. Aitken и М. Davis, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение на Европейската комисия от 11 май 2016 г., С (2016) 2796 по дело COMP/M.7612 — Hutchison 3G UK Investments Limited/Telefónica (Europe plc), нотифицирано на Hutchison на 13 май 2016 г., с което предложено придобиване на Telefónica Europe plc от Hutchison е обявено за изцяло несъвместимо с вътрешния пазар и Споразумението за ЕИП в съответствие с член 8, параграф 3 от Регламент № 139/2004 на Съвета, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, в това число разноските на всяка евентуално встъпила страна.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. С първото основание се твърди, че Комисията е допуснала грешки при прилагане на правото, явни грешки в преценката и нарушение на съществени процесуални правила при тълкуването и прилагането на правния критерий за преценката на хоризонталните некоординирани последици за пазара на дребно на мобилни телекомуникационни услуги в Обединеното кралство. В частност, Комисията е допуснала грешка по отношение на квалификацията на жалбоподателя като „значителна конкурентна сила“ и при оценката за близост на конкуренцията. Комисията е допуснала и явни грешки в преценката при анализа на предвижданите ценови последици и вероятните предимства на полученото в резултат на концентрацията образуване.
2. С второто основание се твърдят явни грешки в преценката и изопачаване на доказателствата що се отнася до анализа на съпоставителния сценарий. В частност, Комисията не е оценила капацитета на мрежата на Hutchison в сравнение с този на неговите конкуренти и ненадлежно се е основала на твърдяната способност на Hutchison да приема инициативи за „управление на търсенето“, като увеличение на цените, за да мотивира отхвърлянето на доказателствата на Hutchison относно бъдещия капацитет на мрежата.
3. С третото основание се твърдят фактически грешки, грешки при прилагане на правото, явни грешки в преценката и нарушение на съществени процесуални правила по отношение на хоризонталните некоординирани последици, произтичащи от съвместното използване на мрежа. В частност, Комисията е допуснала грешка във връзка с новите ѝ предложения относно необходимостта и степента на „съответствие“ между конкурентите в споразуменията за съвместно използване на мрежи. Комисията е допуснала грешка и при прилагане на правото и явни грешки в преценката, като е основала заключенията си по-скоро върху потенциалната вреда за конкурентите на полученото в резултат на концентрацията образуване, отколкото върху засягането на конкуренцията. Комисията е допуснала и други грешки, като е отхвърлила предложените от Hutchison ангажименти, които биха разсеяли напълно всичките ѝ опасения относно съвместното използване на мрежите.
4. С четвъртото основание се твърдят явни грешки в преценката, грешки при прилагане на правото и нарушение на съществени процесуални правила по отношение на хоризонталните некоординирани последици, възникващи в пазара на едро за достъп и генериране на повиквания в обществените мобилни мрежи в Обединеното кралство. В частност, Комисията е допуснала грешка, като е заключила неправилно, че Hutchison е „значителна конкурентна сила“ в пазара на едро, въпреки много малкия му пазарен дял (по-малко от 3 %), и като е основала заключенията си становищата на трети страни, вместо да извърши свой анализ.
5. С петото основание се твърдят грешки при прилагане на правото, явни грешки в преценката, липса на мотиви и нарушение на съществени процесуални правила по отношение на оценката на предложените от Hutchison ангажименти в отговор на опасенията във връзка с пазарите на дребно и едро на мобилни телекомуникационни услуги в Обединеното кралство. В частност, Комисията е изтъкнала неправилно възражения срещу предложените ангажименти, твърдейки че привеждането им в действие не е сигурно. Комисията е допуснала явна грешка при преценката на способността на нови и по-силни конкуренти да се конкурират ефективно въз основа на предложените ангажименти. Комисията е допуснала грешка и при преценката на цялостната пригодност на предложените ангажименти за компенсиране на твърдяното в решението намаляване на конкуренцията.

Жалба, подадена на 27 юли 2016 г. — Maximum Play/EUIPO (MAXPLAY)

(Дело T-400/16)

(2016/C 371/13)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Maximum Play, Inc. (Сан Франциско, Калифорния, Съединени щати) (представител: M. Graf, lawyer)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „MAXPLAY“ — заявка за регистрация № 14 047 963

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 26 май 2016 г. по преписка R 2273/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) и член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009,
- Липса на надлежно вземане предвид на по-ранна марка на Европейския съюз и на национални регистрации, както и на заявка за регистрация на национална марка.

Жалба, подадена на 31 юли 2016 г. — Makhlouf/Съвет

(Дело T-409/16)

(2016/С 371/14)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Ehab Makhlouf (Дамаск, Сирия) (представител: E. Ruchat, адвокат)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата му за допустима и основателна,
- съответно да отмени Решение (ОВППС) 2016/850 от 27 май 2016 г., както и последващите актове за изпълнението му в частта, в която се отнасят до жалбоподателя,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет основания, които по същество са идентични или сходни с изложените в рамките на дело T-410/16, Makhlouf/Съвет.

Жалба, подадена на 31 юли 2016 г. — Makhlouf/Съвет**(Дело T-410/16)**

(2016/C 371/15)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Rami Makhlouf (Дамаск, Сирия) (представител: E. Ruchat, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата му за допустима и основателна,
- съответно да отмени Решение (ОВППС) 2016/850 от 27 май 2016 г., както и последващите актове за изпълнението му в частта, в която се отнасят до жалбоподателя,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено от нарушаване на правото на защита и на правото на ефективни правни средства за защита, предвидени в членове 6 и 13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), в член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“), както и в членове 41 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
2. Второто основание е изведено от нарушаване на задължението за мотивиране, доколкото изложените от Съвета мотиви не отговарят на задължението, наложено на институциите на Европейския съюз с член 6 от ЕКПЧ, с член 296 ДФЕС, както и с член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
3. Третото основание е изведено от явна грешка в преценката, която Съветът е допуснал по отношение на участието на жалбоподателя във финансирането на сирийския режим.
4. Четвъртото основание е изведено от факта, че оспорваните мерки ограничават необосновано и непропорционално основните права на жалбоподателя и по-специално правото му на собственост, предвидено в член 1 от първия допълнителен протокол към ЕКПЧ и в член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз, правото на зачитане на доброто му име, предвидено в член 8 и член 10, параграф 2 от ЕКПЧ, принципа на презумпцията за невинност, предвиден в член 6 от ЕКПЧ и член 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз, свободата да изразява мнение, предвидена в член 10 от ЕКПЧ, както и правото му на свободно движение, предвидено в член 2, параграф 2 от Протокол № 4 от ЕКПЧ.
5. Петото основание е изведено от нарушаване на Насоките на Съвета от 2 декември 2005 г. относно прилагането и оценяването на ограничителните мерки (санкции) в рамките на общата външна политика и политика на сигурност на Европейския съюз (документ 15114/05 на Съвета от 2 декември 2005 г.).

Жалба, подадена на 28 юли 2016 г. — Achemos Grupė и Achema/Комисия**(Дело T-417/16)**

(2016/С 371/16)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Achemos Grupė UAB (Вилнюс, Литва) и Achema AB (Йонава, Литва) (представители: R. Martens и C. Maczkovics, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решение на Комисията от 20 ноември 2013 г. по дело за държавна помощ SA.36740 (2013/NN) — Литва, помощ за Klaipėdos Nafta — Терминал за втечен природен газ, Брюксел, С(2013) 7884 окончателен, ОВ С 161, 2016 г., стр. 1, и
- до осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три правни основания.

1. С първото правно основание се твърди нарушение на процесуалните правила, съдържащи се член 108, параграф 2 ДФЕС, член 4, параграф 4 от Регламент № 2015/1589 ⁽¹⁾, както и на принципа на добра администрация, тъй като независимо от сериозните трудности във връзка с преценката на съвместимостта с вътрешния пазар на разглежданите държавни помощи Комисията единствено е извършила предварителна проверка на държавните помощи, въпреки че с оглед на тези сериозни трудности е била задължена да започне производство по член 108, параграф 2 ДФЕС и член 6 от Регламент № 2015/1589.
2. С второто правно основание се твърди нарушение на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, тъй като Комисията не е приложила правилно критериите за оценка, изложени в съображение 135 на обжалваното решение, при положение че
 - първа част, що се отнася до подходящия характер и необходимостта от мерките, Комисията е трябвало да прецени последните конкретно и да разгледа дали са съществували инструменти с по-точна насоченост,
 - втора част, Комисията е трябвало да достигне до извод относно липсата на стимулиращ ефект, тъй като KN е било задължено по закон да изгради терминала за втечен природен газ,
 - трета част, Комисията е трябвало да прецени дали субсидирият терминал за втечен природен газ е съразмерно голям с оглед на постигането на преследваната цел и дали не генерира свръхкапацитет.
3. С третото правно основание се твърди нарушение на член 106, параграф 2 ДФЕС, на Рамката за ОУИИ ⁽²⁾ и на общи принципи като тези за равно третиране и защита на оправданите правни очаквания, както и на правилата относно обществените поръчки, съдържащи се в Директива 2004/18 ⁽³⁾, и на член 14 от нея, тъй като Комисията е приложила неправилно Рамката за ОУИИ, като е приела пряко възлагане на KN за срок от 55 години при печалба, съответстваща на вътрешната норма на възвръщаемост по проекта, при положение че
 - първа част, периодът на възлагане е трябвало да се обоснове с оглед на обективни критерии, без да надвишава необходимия период за (финансовата) амортизация на най-важните активи, необходими за предоставяне на ОУИИ,

- втора част, определянето на KN не е можело да бъде освободено от действието на правилата относно обществените поръчки на основание на защитата на основните (свързани със сигурността) интереси по смисъла на член 14 от Директива 2004/18, тъй като в настоящия случай са налице алтернативни възможности, които са по-слабо ограничителни от прякото възлагане,
- трета част, предвид понасянния от KN риск, неговата печалба е трябвало да се ограничи до съответния суапов процент (евентуално преизчислен с цел съобразяване с падежа) и премия от 100 базисни пункта.

- (¹) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).
- (²) Съобщение на Комисията — Рамка на Европейския съюз за държавна помощ под формата на компенсации за обществени услуги (2011 г.) (ОВ С 8, 2012 г., стр. 15) (наричано по-нататък „Рамка за ОУИИ“).
- (³) Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, 2004 г., стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).

Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — De Masi/Комисия

(Дело T-423/16)

(2016/C 371/17)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: De Masi (Брюксел, Белгия) (представител: проф. А. Fischer-Lescano)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 20 май 2016 г. относно заявлението за достъп до документите на групата „Code of Conduct“,
- да отмени решението на ответника от 13 юли 2016 г. относно заявлението за достъп до документите на групата „Code of Conduct“,
- да осъди ответника и евентуална встъпила страна да заплатят съдебните разноски съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание: нарушение на член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 (¹)

Жалбоподателят твърди, че решенията на ответника от 20 май 2016 г. и 13 юли 2016 г. нарушават предвиденото в посочената по-горе разпоредба право на обоснован отказ на потвърдителното заявление.

2. Второ основание: нарушение на член 15, параграф 3 ДФЕС във връзка с член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1049/2001

По-нататък жалбоподателят твърди, че отказът да му се предостави пълен достъп до документите относно учредената от Съвета група „Verhaltenskodex“ (Данъчно облагане на предприятията) нарушава правото му да консултира тези документи, което е гарантирано с посочената по-горе разпоредба.

Във връзка с това жалбоподателят твърди, че изключенията от изискването за прозрачност, които са предвидени в член 4, параграф 3 и в член 4, параграф 1, буква а), четвърто тира от Регламент (ЕО) № 1049/2001, не се прилагат в настоящия случай.

Налице е също липса на претегляне и на мотиви, както и по-висш обществен интерес от оповестяването на документите.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT INDEX)

(Дело T-430/16)

(2016/C 371/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Атланта, Джорджия, Съединени щати) (представител: P. Heusler, lawyer)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „BRENT INDEX“ — заявка за регистрация № 14 284 947

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 2 юни 2016 г. по преписка R 8/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) и член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 1 август 2016 г. — VIMC/Комисия

(Дело T-431/16)

(2016/C 371/19)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: VIMC — Vienna International Medical Clinic GmbH (Кулмбах, Германия) (представител: R. Bramerdorfer, Rechtsanwältin)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Комисията от 27 май 2016 г. (дело АТ.40231 — VIMC/WK&FGB), и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна на Решение С (2016) 3351 окончателен на Комисията от 27 май 2016 г., с което жалбата на жалбоподателя е оставена без разглеждане на основание член 13 от Регламент (ЕО) № 1/2003 ⁽¹⁾.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно единствено основание, като твърди злоупотреба с власт.

В това отношение жалбоподателят твърди, че прилагането или неприлагането на член 13 от Регламент (ЕО) № 1/2003 не попада в правото на преценка на Комисията. Тя по-скоро следва да вземе предвид особените обстоятелства на конкретния случай и не може въз основа на тази разпоредба, без подробна аргументация, да остави без разглеждане искане, с което вече се е занимавал държавен орган.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 3 август 2016 г. — Pometon/Комисия

(Дело Т-433/16)

(2016/С 371/20)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Pometon SpA (Мартелаго, Италия) (представители: E. Fabrizio, V. Veneziano и A. Molinaro, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- като главно искане, да отмени обжалваното решение,
- при условията на евентуалност, да отмени или да намали санкцията, наложена на Pometon,
- да осъди ответника да възстанови сумите, които жалбоподателят евентуално е внесъл по време на производството в изпълнение на обжалваното решение, както и да възстанови всякакви други разходи, направени от жалбоподателя в изпълнение на посоченото обжалвано решение,
- при всички положения, да осъди ответника да заплати съдебните и всякакви други разноски, направени от жалбоподателя във връзка с настоящото производство.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу Решение С(2016) 3121 окончателен на Комисията от 25 май 2016 г. (дело АТ.39792 — Стоманени абразиви) относно производство по член 101 от Договора за функционирането на Европейския Съюз („ДФЕС“) и член 53 от Споразумението за ЕИП (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първо основание, изведено от нарушение на принципа на безпристрастност на производството, принципа на презумпцията за невиновност и правото на защита, тъй като ответникът е определил Pometon като извършител на конкретни действия в контекста на Решение С(2014) 2074 окончателен от 2 април 2014 г. („решението за постигане на споразумение“), прието по отношение на Ervin Industries Inc. и Ervin Amasteel, Winoa SA и WHA Holding SAS, Metalltechnik Schmidt GmbH & Co. KG и Eisenwerk Würth GmbH (наричани по-нататък „страните“) и следователно е приел обжалваното решение без да е могъл да прецени безпристрастно и при липса на всякакви въздействащи фактори позицията на Pometon и защитните доводи, изтъкнати от последното.

— В решението за постигане на споразумение — и следователно преди на Pometon да е била дадена възможност да се защити — Комисията изрично е приела жалбоподателя за отговорен за същото поведение като това на другите страни, за които впоследствие е прието в посоченото решение за постигане на споразумение, именно поради споменатото поведение, че отговарят за конкретно нарушение на член 101 от ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП. Това неминуемо и непоправимо е понижило способността на Комисията да извърши действително безпристрастна преценка по отношение на жалбоподателя.

2. Второ основание, изведено от нарушение и неправилно прилагане на член 101 от ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, от непълнота и противоречивост на мотивите, от нарушение на правото на защита и на принципа на тежестта на доказване, тъй като ответникът е счел жалбоподателя за отговорен, при липса на доказателства, за участието в твърдяния картел, в който последният всъщност не е участвал.

— В подкрепа на тезата си Комисията се основала на неточни и противоречиви доказателства с неясно тълкуване, недостатъчни за доказване на участието на Pometon в твърдяното нарушение.

3. Трето основание, изведено от нарушение и неправилно прилагане на член 101 от ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, от грешки в преценката, от липса на разследване и от явна нелогичност, тъй като ответникът е приел, че поведението, в което е упрекнуто Pometon, е имало за цел да ограничи конкуренцията.

4. Четвърто основание, изведено от нарушение и неправилно прилагане на член 101 от ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, от липса на мотиви и на разследване, от нарушение на тежестта на доказване по отношение на продължителността на предполагаемото участие на жалбоподателя в твърдяното нарушение и, следователно, от нарушение на член 23, параграф 2, член 25, параграф 1 и член 25, параграф 5 от Регламент № 1/2003⁽¹⁾, от нарушение на принципа на правна сигурност, тъй като Комисията е наложила имуществена санкция на жалбоподателя въпреки изтеклата погасителна давност.

— Според жалбоподателя датата на прекратяване на твърдяното участие на Pometon в предполагаемото нарушение, което му се присписва в обжалваното решение, със сигурност не може да съвпада с определената от Комисията дата, а най-много с доста по-ранна дата, така че правомощието на Комисията да налага глоби трябва да се приеме за погасено.

5. Пето основание, изведено от пълната липса на мотиви, от нарушение на принципите на пропорционалност и равно третиране при определянето на размера на глобата що се отнася до изменението на основния размер по смисъла на точка 37 от Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003.

— Комисията използвала член 37 от Насоките относно метода за определяне на глобите по очевидно дискриминационен начин, като в случая на Pometon приложила процент на намаление на санкцията, значително по-нисък от процента, приложен за другите страни.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Иск, предявен на 3 август 2016 г. — AEIM и Kazenas/Комисия

(Дело T-436/16)

(2016/C 371/21)

Език на производството: френски

Страни

Ищци: L'application électronique industrielle moderne (AEIM) (Алгранж, Франция), Philippe Kazenas (Люксембург, Люксембург) (представител: V. Wizel, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Претенции на ищците

Ищците искат от Общия съд:

- да осъди ответника да заплати на ищеца AEIM сума в размер на 536 912 EUR, представляваща претърпяната финансова загуба вследствие на невъзвръщаемите инвестиции, направени във връзка с посещения, извършени преди възлагането на обществени поръчки, които възлагания са били извършени измамно;
- да осъди ответника да заплати на ищеца AEIM сума в размер на 2 092 650 EUR — пропуснати ползи, що се отнася до обществените поръчки, чието възлагане ищецът можел да претендира, ако те били възлагани честно и без корупция;
- да осъди ответника да възстанови на ищеца AEIM сума в размер на 85 000 EUR, представляваща такси и адвокатски възнаграждения, които ищецът AEIM трябвало да заплати във връзка с организацията на защитата си поради корумпираността на длъжностното лице на Европейския съюз;
- да осъди ответника да заплати на ищеца AEIM сума в размер на 1 50 000 EUR — обезщетение за неимуществени вреди;
- да осъди ответника да заплати на ищеца AEIM компенсаторни лихви върху всички посочени суми, считано от месец декември 2005 г., когато е краят на периода на извършване на нарушението;
- да осъди ответника да възстанови такси и адвокатски възнаграждения, които са заплатени във връзка с производството пред настоящата съдебна инстанция, възлизащи на сумата от 75 000 EUR;
- да осъди ответника да заплати мораторните лихви, дължими от датата на произнасяне на съдебното решение, което ще бъде постановено;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Ищците се позовават на незаконосъобразното поведение на длъжностно лице на Европейската комисия в хода на възлагането на обществени поръчки, като твърдят, че те са претърпели сериозни вреди в пряка връзка с това поведение и претендират обезщетение за тях.

Те смятат също така, че са изпълнени трите условия, за да се ангажира извъндоговорната отговорност на Европейския съюз, а именно — незаконосъобразно поведение на дадена институция или на неин служител, реална вреда и причинно-следствена връзка между поведението на този служител и претендираните вреди.

В конкретния случай ищците твърдят, че корупционните действия на длъжностното лице на Европейския съюз при възлагането на обществените поръчки съставлява достатъчно отчетливо нарушение на принципите на равно третиране и на прозрачност, които възлагащият орган следва да съблюдава по отношение на всички кандидати в процедурите по отправянето на покана за представяне на оферти.

Ищците смятат, че вследствие на измамното възлагане на разглежданите обществени поръчки дружеството AEIM претърпяло реални вреди, тъй като му били възложени договори в държави, които били смятани за опасни и не били желани от останалите двама корумпирани кандидата, като се има предвид обстоятелството, че ако всички поръчки били възлагани без корупция, посоченото дружество би следвало да може да претендира да спечели възлаганията, тъй като било единственият почтен кандидат.

Ищтите се позовават, от една страна, на принципа на добра администрация от страна на Комисията, която е доказала в настоящия случай, че са налице сериозни проблеми при нейното функциониране, а, от друга страна, на принципа на защита на обоснованите правни очаквания, който разпростира действието си върху всички икономически оператори, у които дадена институция е породила обосновани очаквания.

Ищтите считат също така, че освен финансови са претърпели и неимуществени вреди, по-специално причинени от посегателство върху тяхната репутация и вследствие на обстоятелството, че били задължени да се защитават срещу обвинения, които се оказали неточни и въображаеми.

Жалба, подадена на 5 август 2016 г. — Италия/Комисия

(Дело T-437/16)

(2016/C 371/22)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: G. Palmieri, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обявлението за конкурс на общо основание EPSO/AD/322/16 за съставяне на списък с резерви за бъдещи назначения за 86 работни места за администратори (AD 5 и 7) в областта на одита, публикувано в Официален вестник на Европейския съюз, С 171 А от 12 май 2016 г.,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на членове 263, 264 и 266 ДФЕС.

- Според жалбоподателя Комисията е нарушила Решение на Съда по дело C-566/10 P, което обявява за незаконосъобразни обявленията, съгласно които кандидатите в конкурси на общо основание на Съюза могат да изберат само английски, френски или немски език като език 2.

2. Второто основание е изведено от нарушение на член 342 ДФЕС и на членове 1 и 6 от Регламент № 1/58 за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 1958 г., стр. 385).

- В това отношение се твърди, че като е ограничила до три езиците, които могат да бъдат избрани от кандидатите като език 2 в конкурсите на общо основание на Съюза, Комисията на практика е установила нов езиков режим на институциите, нарушавайки изключителната компетентност на Съвета в тази област.

3. Третото основание е изведено от нарушение на член 12 ЕО, понастоящем член 18 ДФЕС, член 22 от Хартата на основните права на Съюза, член 6, параграф 3 ЕС, член 1, параграфи 2 и 3 от Приложение III към Правилника за длъжностните лица, членове 1 и 6 от Регламент № 1/58, член 1г, параграфи 1 и 6, член 27, параграф 2 и член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица.

- В това отношение се изтъква, че извършеното от Комисията ограничаване на езиковия режим е дискриминационно, тъй като посочените норми забраняват на европейските граждани и на самите длъжностни лица на институциите да се налагат ограничения в езиковия режим, които не са предвидени общо и обективно от вътрешните правилници на институциите, както е предвидено в член 6 от Регламент № 1/58, каквито понастоящем не са приети, както и забраняват въвеждането на подобни ограничения, освен ако те не са обосновани от специфичните интереси на службата.

4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 6, параграф 3 ЕС в частта, в която се установява принципът на защита на оправданите правни очаквания като основен принцип на правото, произтичащ от общите конституционни традиции на държавите членки.
- В това отношение се изтъква, че Комисията е нарушила оправданите очаквания на гражданите да могат да изберат като език 2 който и да е език на Съюза, както е било до 2007 г. и както авторитетно е посочено в Решение на Съда по дело C-566/10 P.
5. Петото основание е изведено от злоупотреба с власт и от нарушение на съществени норми относно естеството и целта на обявленията за конкурси.
- Според жалбоподателя, като е ограничила предварително и общо до три езиците, които могат да бъдат избрани като език 2, Комисията на практика е преценила езиковите способности на кандидатите предварително, на фазата на обявлението и на допускането, а не както би трябвало — по време на конкурса. По този начин в решаващ фактор се превръщат езиковите, а не професионалните познания на кандидатите.
6. Шестото основание е изведено от нарушението на член 18 и на член 24, параграф 4 ДФЕС, на член 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на член 2 от Регламент № 1/58 и на член 1г, параграфи 1 и 6 от Правилника за длъжностните лица.
- В това отношение се твърди, че като е предвидено, че формулярите за участие задължително трябва да бъдат подадени на английски, френски или немски език, и че EPSO трябва да изпраща на кандидатите всяко съобщение, свързано с движението на конкурса, на същия от тези три езика, е нарушено правото на европейските граждани да общуват с институциите на собствения си език, и е установена последваща дискриминация в ущърб на лицата, които не владеят задълбочено тези три езика.
7. Седмото основание е изведено от нарушение на членове 1 и 6 от Регламент № 1/58, на член 1г, параграфи 1 и 6, и член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица, на член 1, параграф 1, буква е) от Приложение III към Правилника за длъжностните лица, и на член 296, параграф 2 ДФЕС (липса на мотиви), както и нарушение на принципа на пропорционалност и изопачаване на фактите.
- Жалбоподателят изтъква, че Комисията е мотивирала ограничението за използване на три езика с изискването новоназначените лица да могат да веднага общуват в рамките на институциите. Тези мотиви изопачават фактите, тъй като тези три езика не са най-използваните за общуване между различните езикови групи в рамките на институциите; това е непропорционално ограничение на основно право като това да не се налага дискриминация на езикова основа.

Жалба, подадена на 9 август 2016 г. — Италия/Комисия

(Дело T-443/16)

(2016/C 371/23)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: G. Palmieri, представител, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обявленията за конкурси на общо основание EPSO/AD/323/16 и EPSO/AD/324/16.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят обжалва пред Общия съд обявленията за конкурси на общо основание EPSO/AD/323/16 и EPSO/AD/324/16 за съставяне на списък с резерви за бъдещи назначения, съответно на 40 работни места за Администратори (степен AD 7) — Разследващи служители за следните профили: разходи на ЕС, борба с корупцията, митници и търговия, тютюневи изделия и фалшифицирани стоки; и на 10 работни места за Администратори — Разследващи служители (степен AD 9): ръководители на екипи, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз, С 187 А от 26 май 2016 г.

Същите обявления за конкурси са предмет на дело T-401/16, Испания/Комисия.

Мотивите и основните доводи са подобни на тези, изтъкнати по това дело.

Направено е позоваване по-конкретно на нарушение на членове 18, 24 и 342 ДФЕС, член 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз, нарушение на Правилника за длъжностните лица, принципа за защита на оправданите правни очаквания, принципа на пропорционалност, и на материалноправните норми, присъщи на естеството и целта на обявленията за конкурси, наличието на злоупотреба с власт, както и нарушение на членове 1 и 6 от Регламент 1/58.

Жалба, подадена на 10 август 2016 г. от СС срещу решението, постановено на 21 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-9/12 RENV, СС/Парламент

(Дело T-446/16 P)

(2016/C 371/24)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: СС (Бридел, Люксембург) (представител: G. Maximini, адвокат)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания на жалбоподателката

Жалбоподателката моли Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна,
- вследствие на това, да отмени решение на Съда на публичната служба от 21 юли 2016 г. по дело F-9/12 RENV (СС/Европейски парламент) с изключение на точка 3 от диспозитива, в която са определени съдебните разноски,
- вследствие на това, да признае извъндоговорната отговорност на Европейския парламент за грешките, допуснати в управлението на списъка с резерви за назначения по отношение на жалбоподателката, и задължението да обезщети произтичащите от това вреди,
- вследствие на това, да се произнесе в съответствие с исканията на жалбоподателката в първоинстанционната жалба,
- и следователно да постанови, че:
 - Отменя решение на Съда на публичната служба от 21 юли 2016 г. по дело F-9/12 RENV (СС/Европейски парламент) с изключение на точка 3 от диспозитива, в която са определени съдебните разноски.
 - Осъжда Европейския парламент да заплати на жалбоподателката сумата от 749 449,30 EUR като обезщетение за имуществените вреди, оценени за периода от декември 2003 г. до декември 2011 г., заедно с пенсионните плащания, и за последващия период до законоустановената пенсионна възраст — на месечно плащане на чистите размери, съответстващи на заплатите, определени за длъжностните лица от функционална група AD, считано от степен AD 9, стъпка 2, втора година, като се вземе предвид нормална кариера на длъжностно лице от същата степен, допълнено със съответните вноски за неговата пенсионна и здравноосигурителна каса, като върху всички тези суми трябва да бъдат начислени лихви за забава при лихвения процент на Европейската централна банка, увеличен с два пункта.

- Осъжда европейския парламент да заплати на жалбоподателката сумата от 70 000 EUR като обезщетение за моралните вреди.
- Европейският парламент понася направените от него съдебни разноски, както и всички съдебни разноски жалбоподателката по настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателката излага шест основания.

1. Първото основание е изведено от грешка при прилагане на право във връзка с възражението за недопустимост на нови доказателствени искания.
 - изопачаване на факти, липса на мотиви, нарушение на изискването за безпристрастност и на правото на справедлив съдебен процес (член 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз), нарушение на принципа *nemo potest venire contra factum proprium* и изопачаване на факти относно така нареченото закъсняло представяне на нови доказателствени искания,
 - непризнаване на нарушение на задължението за прозрачност и за лоялно сътрудничество на Парламента по отношение на Общия съд,
 - явна грешка в преценката относно промяната на номера на списъка с резерви за назначения от EUR/A/151/98 на EUR/A/151.
2. Второто основание е изведено от грешка при прилагане на правото във връзка с липсата на правна квалификация и на мотиви на решението на генералния секретар от 19 май 2005 г. и от нарушение на решението за отмяна на Общия съд на Европейския съюз.
 - липса на правна квалификация на решението на генералния секретар от 19 май 2005 г.,
 - нарушение на решението за отмяна по дело T-457/13 P.
3. Третото основание е изведено от изопачаване на факти във връзка с писмата на EPSO.
4. Четвъртото основание е изведено от изопачаване на писмото на Парламента от 15 октомври 2007 г. относно твърдението, че жалбоподателката е била информирана за унищожаването на досието от конкурса.
5. Петото правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото във връзка с правната квалификация на решението на председателя на Европейския парламент от 25 февруари 2003 г.
6. Шестото правно основание е изведено от нарушение на съдебното решение за отмяна във връзка с изчисляването на вредата.

Жалба, подадена на 10 август 2016 г. — Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protupon GS1/EUIPO — 520 Barcode Ellas (520 Barcode Hellas)

(Дело T-453/16)

(2016/C 371/25)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protupon GS1 (Аргируполи Атика, Гърция) (представител: A. Mouzaki, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: 520 Barcode Ellas — AE Diacheirisis Diethnon Protupon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion (Кифисия Атика, Гърция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „5 201000 603856 520Barcode Hellas“ — заявка за регистрация № 10 881 861

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 14 юни 2016 г. по преписка R 238/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 75, член 76, параграф 1 и член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 22 август 2016 г. от НИ срещу решението, постановено на 10 юни 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-133/15, НИ/Комисия

(Дело T-464/16 P)

(2016/C 371/26)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: НИ (Брюксел, Белгия) (представител: M. Velardo, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение от 10 юни 2016 г. по дело F-133/15 и сам да се произнесе по делото,
- при условията на евентуалност, да върне делото на Съда на публичната служба,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по производствата пред двете инстанции.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага четири основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото основание е изведено от твърдение за нарушение на правото на Европейския съюз във връзка със задължението за мотивиране и правото на защита, тъй като органът по назначаването в рамките на Европейската комисия не е изложил подробно мотивите, на които се основава решението му да наложи като дисциплинарна мярка на жалбоподателя понижаване с две степени в същата функционална група.
2. Второто основание е изведено от твърдение за нарушения на правото на Европейския съюз, които Съдът на публичната служба (наричан по-нататък „СПС“) извършил във връзка с спазването на разумния срок, на правото на защита и на задължението за мотивиране. СПС освен това изопачил фактите и доказателствата.

3. Третото основание е изведено от твърдение за изопачаване на фактите и доказателствата и за нарушения на правото на Европейския съюз и на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, които извършил СПС.
4. Четвъртото основание е изведено от твърдение за извършено от СПС нарушение на принципа на пропорционалност.

Жалба, подадена на 23 август 2016 г. — Cotecnica/EUIPO — Visán Industrias Zootécnicas (cotecnica OPTIMA)

(Дело T-465/16)

(2016/C 371/27)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Cotecnica, SCCL (Bellpuig, Испания) (представители: J. Devaureix, J. C. Erdozain López, и J. Galán López, abogados)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Visán Industrias Zootécnicas, SL (Arganda, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: Жалбоподателят

Спорна марка: Фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „cotecnica OPTIMA“ — Заявка за регистрация № 13 292 479

Производство пред EUIPO: Производство по възражение

Обжалвано решение: Решение на втори апелативен състав на EUIPO от 13.6.2016 г. по преписка R 229/2016-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме представените доказателства;
- да отмени и остави без последици обжалваното решение;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 и практиката на Общия съд, по-конкретно решение от 20 януари 2009 г. по дело T-424/07, Pioneer Hi-Bred International/CXВП (OPTIMUM).

Жалба, подадена на 23 август 2016 г. — NRW. Bank/SRB

(Дело T-466/16)

(2016/C 371/28)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: NRW. Bank (Дюселдорф, Германия) (представители: Rechtsanwälte A. Behrens, J. Kraayvanger и J. Seitz)

Отвeтник: Единен комитет за реструктуриране (SRB)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени решението на ответника относно годишната вноска на жалбоподателя във фонда за реструктуриране за периода от 1 януари до 31 декември 2016 г.,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание: Нарушение на член 103, параграфи 2 и 7 от Директива 2014/59/ЕС⁽¹⁾ и на член 70, параграф 2 от Регламент (ЕС) 806/2014⁽²⁾

Жалбоподателят твърди, че решението на ответника относно годишната му вноска е незаконосъобразно, тъй като е взета предвид само дейността по подпомагането, но не и допълнителната дейност по подпомагането на жалбоподателя, която намалява вноската. По този начин за периода от 1 януари до 31 декември 2016 г. била определена твърде висока годишна вноска на жалбоподателя във фонда за реструктуриране.

2. Второ основание: Нарушение на актовете за приложение на Директива 2014/59/ЕС и на Регламент (ЕС) 806/2014, които в съответствие с последните правни актове трябва да се тълкуват в смисъл, че също привилегирват дейността в помощ на подпомагането.
3. Трето основание, изтъкнато при условията на евентуалност: Незаконосъобразност на актовете за приложение на Директива 2014/59/ЕС и на Регламент (ЕС) 806/2014

Във връзка с това жалбоподателят твърди, че когато не е възможно тълкуване на актовете за приложение в съответствие с Директива 2014/59/ЕС и с Регламент (ЕС) 806/2014, актовете за приложение са незаконосъобразни. По този начин решението на ответника, което се основава на тези актове за приложение, също е незаконосъобразно според жалбоподателя.

⁽¹⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 23 август 2016 г. — Verein Deutsche Sprache/Комисия

(Дело T-468/16)

(2016/С 371/29)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Verein Deutsche Sprache eV (Дортмунд, Германия) (представител: Rechtsanwalt W. Ehrhardt)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени решението на генералния секретар от името на Комисията на основание член 4 от разпоредбите за приложение на Регламент (ЕО) № 1049/2001 от 10 юни 2016 г.,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание: нарушение на член 10, параграф 3 ДЕС, член 11, параграф 2 ДЕС и на член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз (по-нататък „Хартата“) — липса на открит и прозрачен диалог

- Жалбоподателят твърди, че решението не уважава очевидното намерение на жалбоподателя, посочено в заявлението за достъп до документи, да придобие обстоен поглед върху процеса, който е довел до решението да се реорганизира пресслужбата в сграда „Берлемон“ на Комисията, като се редуцира използването на езици до английски и френски. Според жалбоподателя са предоставени само малък на брой документи, които в по-голямата си част съдържат формалности, без да дават разяснение за автора и мотивите на решението.

В обжалваното решение Комисията не навлиза в подробности относно посочените от жалбоподателя документални източници, не посочва причините да не бъде предоставен достъп, като по този начин нарушава следващото се от член 10, параграф 3 ДЕС и от други разпоредби на Европейския съюз задължение за вземане на решения открито и най-близко да гражданите.

- По-нататък жалбоподателят твърди, че Комисията не е уважила произтичащото от член 11, параграф 2 ДЕС задължение да поддържа открит и прозрачен диалог с представителните организации, като е игнорирала заявлението на организацията, не е предоставила на разположение документи и като е дала недостатъчна информация относно мотивите за задържането на документите.

2. Второ основание: нарушение на член 15, параграф 3, първа алинея ДФЕС, член 42 от Хартата, както и на член 2, параграфи 1 и 3 и на член 4, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 ⁽¹⁾ — частичен отказ да се предостави достъп до документи

- В рамките на второто основание жалбоподателят твърди, че неспазването на съществени части от заявлението нарушава изискването за прозрачност на Европейския съюз.
- Освен това жалбоподателят посочва, че с решението си Комисията неправилно е решила да не предостави достъп до определен документ поради причини, свързани със защитата на личните данни, без да обозначи по-точно този документ и да го опише по съдържание, като самото решение не е мотивирано в достатъчна степен.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 25 август 2016 г. — Société wallonne des aéroports/Комисия**(Дело T-474/16)**

(2016/C 371/30)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Société wallonne des aéroports SA (SOWEAR) (Намюр, Белгия (представители: А. Lepière и Н. Baeyens, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви искането за съединяване на настоящото дело с дело T-818/14 за допустимо и основателно,
- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна, вследствие на което,
- да отмени членове 3, 4, 5 и 6 от Решение на Комисията от 1 октомври 2014 г. № SA.14093 относно мерките, приведени в действие от Белгия в полза на Brussels South Charleroi Airport и Ryanair,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от твърдение за грешка при прилагане на правото, която Комисията допуснала, тъй като разгледала таксите, платени от Brussels South Charleroi Airport (BSCA) на жалбоподателя, от гледна точка на член 107 ДФЕС, макар че решенията да инвестира, да започне изграждането на летишна инфраструктура и да я предостави на разположение на BSCA били взети преди обявяването на решение от 12 декември 2000 г., Aéroports de Paris/Комисия (T-128/98, EU:T:2000:290), потвърдено от Съда в решение от 24 октомври 2002 г., Aéroports de Paris/Комисия (C-82/01 P, EU:C:2002:617).
2. Второто основание е изведено от твърдение за грешка при прилагане на правото, която Комисията допуснала, тъй като квалифицирала *Instrument Landing System (ILS)* и услугата за маркировка на писти като оборудване и услуги от икономическо естество.
3. Третото основание е изведено от твърдението, че съображенията на Комисията при определянето на дължимата от BSCA годишна концесионна такса били основани на неправилен метод и изчислителни коефициенти със съществено значение за размера на помощта, и освен това били опорочени от явна липса на мотиви.
4. Четвъртото основание е изведено от твърдение за грешка при прилагане на правото, която Комисията допуснала, от една страна, като включила в подлежащия на възстановяване от BSCA размер на таксата помощта, предоставена за изпълнение на задачата за опазване на сигурността (тоест субсидията „противопожарни услуги и поддръжка“) и, от друга страна, като не взела предвид намалението за „субсидията за противопожарни услуги и поддръжка“ за 2014 г. и 2015 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Жалба, подадена на 4 август 2016 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-39/16)

(2016/С 371/31)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: M. Velardo, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението да не се допусне жалбоподателят до изпитите за подбор на кандидати в конкурса EPSO/AD/309/15 (AD11) — Лекарите за медицинските служби в Люксембург и Испра и осъждане на ответника да заплати обезщетение за неимуществените вреди, които твърди, че е претърпял в размер на 10 000 EUR.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на комисията по конкурс EPSO/AD/309/15 (AD11) — Лекарите за медицинските служби в Люксембург и Испра (Област: Лекарите Люксембург), съобщено на 28 септември 2015 г., да не се допусне жалбоподателят до изпитите за подбор на кандидати, организирани в центъра за оценяване на Европейската службата за подбор на персонал (EPSO),
- да се осъди ответникът да заплати сумата от 10 000 EUR като обезщетение за претърпените от жалбоподателя неимуществени вреди,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 11 август 2016 г. — ZZ/ЕСВД

(Дело F-41/16)

(2016/С 371/32)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: M. Meyer, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейската служба за външна дейност

Предмет на производството

Обявяване на недействителност, съответно отмяна на решенията на органа по назначаването, с които от жалбоподателя се изисква да възстанови надбавките за образование, за които се твърди че е получил неоснователно и са му отказани други надбавки за образование и осъждане на ответника да изплати удържаните суми.

Искания на жалбоподателя

- да се обяви за недействително решението на ответника от 12 май 2016 г. относно жалби на жалбоподателя R/18/16 и R/19/16 и решенията за учебната година 2014/15, които се оспорват,
- при условията на евентуалност да отмени решението на ответника от 12 май 2016 г. относно жалби на жалбоподателя R/18/16 и R/19/16 и решенията за учебната година 2014/15, които се оспорват,
- ответникът да се осъди въз основа на това решение да изплати погрешно удържаните суми.
- да се осъди ЕСВД да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 12 август 2016 г. — ZZ/ЕИБ

(Дело F-42/16)

(2016/С 371/33)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представител: N. Lhoëst, адвокат)*Ответник:* Европейска инвестиционна банка (ЕИБ)**Предмет и описание на спора**

Отмяна на подаденото от жалбоподателя искане за обезщетение за вредите, които той смята че е претърпял, считано от ноември 2013 г.

Искания на жалбоподателя

- (1) Да се осъди ЕИБ да заплати на жалбоподателя сума, равна на осемкратния размер на годишната му заплата въз основа на член 33а от Правилника за персонала и член 9.1.1 от Административните разпоредби, приложими за персонала;
- (2) Да се отмени решението на ЕИБ от 4 юни 2015 г., с което закрива сметката му към Схемата за доброволно допълнително осигуряване (СДЦО), считано от 28 февруари 2015 г. и да се осъди ЕИБ да заплати на жалбоподателя:
 - сума, равна на плащанията, които ЕИБ щеше да продължи да внася по сметката на жалбоподателя към СДЦО (3 % от годишната заплата на жалбоподателя), ако ЕИБ не беше закрила сметката му, считано от 28 февруари 2015 г. до датата на действителното повторно откриване на сметката на жалбоподателя към СДЦО;
 - лихвите, които главницата по сметката на жалбоподателя към СДЦО би продължила да носи, ако сметката му към СДЦО не беше закрита на 28 февруари 2015 г. и ако жалбоподателят и ЕИБ бяха продължили да правят съответни вноски в размер на 3 % от годишната заплата на жалбоподателя, до датата на действителното повторно откриване на сметката на жалбоподателя към СДЦО;

- (3) Да се осъди ЕИБ да заплати обезщетение, оценено *ex aequo et bono* в размер на 15 000 EUR за претърпените неимуществени вреди;
- (4) Да се осъди ЕИБ да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 18 август 2016 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-43/16)

(2016/C 371/34)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: M. Cornacchia, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението за изключване на жалбоподателя от конкурс EPSO/AST-SC/03/15 поради факта, че не е информирал EPSO за семейната си връзка с член на конкурсната комисия на посочения конкурс.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението от 19 март 2016 г. — взето в отговор на искане за преразглеждане, подадено от жалбоподателя на 5 ноември 2015 г. — с което председателят на конкурсната комисия на конкурс EPSO/AST-SC/03/15 потвърждава решението за изключване на жалбоподателя от посочения конкурс, както и евентуално решението за отхвърляне на административната жалба и първоначалното решение,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 19 август 2016 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-44/16)

(2016/C 371/35)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: N. de Montigny и J.-N. Louis, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението на комисията по конкурс EPSO/AST-SC/01/14 да не се включи жалбоподателят в списъка с резервите от този конкурс, тъй като не отговаря на условията относно дипломата и професионалния опит, които се изискват за участие в него.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението от 18 февруари 2015 г. на началника на отдел на комитета за подбор на EPSO, с което е уведомен, че кандидатурата му за длъжността секретар (EPSO/ASTSC/01/14) е отхвърлена, тъй като жалбоподателят не притежава дипломата и професионалния опит, даващи му достъп до съответния конкурс;

- Да се отмени решението от 17 септември 2015 г. на началника на отдел на комитета за подбор на EPSO, с което е уведомен за отхвърлянето на молбата му за преразглеждане и е потвърдено решението от 18 февруари 2015 г.;
- Да се отмени, доколкото е необходимо, изричният отговор за отхвърляне на жалбата му по административен ред от 12 май 2016 г.
- Да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 17 август 2016 г. — ZZ/ЕИБ

(Дело F-45/16)

(2016/C 371/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: V. Maréchal, lawyer)

Ответник: Европейска инвестиционна банка (ЕИБ)

Предмет и описание на спора

Искане за обезщетение за имуществената и неимуществената вреда, която жалбоподателят твърди, че е претърпял вследствие обявяването на пълната му трайна инвалидност, за която той счита, че е с професионален произход.

Искания на жалбоподателя

- Обезщетяване на жалбоподателя за претърпяната от него вреда или за частта от нея, в случай че застрахователят на ЕИБ, AXA Belgium, го обезщети частично;
- Заплащане на сумата от 150 000 EUR като обезщетение за неимуществената вреда, претърпяна от жалбоподателя;
- Възстановяване на бъдещите разноски за медицински грижи и психологически сеанси, свързани със здравословните проблеми на жалбоподателя, дължащи се на претърпения от него значителен стрес, които не са възстановени от здравноосигурителната схема на ЕИБ;
- Възстановяване на направените до момента разноски за медицински грижи и психологически сеанси, свързани със здравословните проблеми на жалбоподателя, дължащи се на претърпения от него значителен стрес, които не са възстановени от здравноосигурителната схема на ЕИБ;
- Заплащане на разноските за защита, направени от жалбоподателя по настоящото производство, оценени временно за сумата от 30 000 EUR.

Жалба, подадена на 26 август 2016 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-46/16)

(2016/C 371/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: L. Levi и A. Blot, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението на Комисията за изпълнение на решение на Съда на публичната служба, доколкото Комисията отказва да назначи жалбоподателя като длъжностно лице на длъжността, на която вече е отказала да го назначи с решение, което е било предмет на съдебното обжалване и е било отменено с посоченото съдебно решение.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението от 27 октомври 2015 г., с което Генерална дирекция „Човешки ресурси“ на Европейската комисия е приела мерки за изпълнение на решението на Съда на публичната служба на 6 октомври 2015 г., F-119/14 FE/Комисия;
- Да се отмени решението на органа по назначаването от 19 май 2016 г., с което той е отхвърлил жалбата по административен ред, подадена от жалбоподателя срещу посоченото по-горе решение;
- Да се осъди ответникът да заплати 25 000 EUR като обезщетение за неимуществените вреди, като този размер е определен временно;
- Да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 26 август 2016 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-47/16)

(2016/C 371/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: S. Orlandi и T. Martin, адвокати)

Ответник: Комисия

Предмет и описание на спора

Искане за отмяна на решението да не се включва жалбоподателят в списъка на длъжностните лица, повишени в рамките на процедурата за повишаване за 2015 г.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на органа по назначаването да не повиши жалбоподателя в процедурата за повишаване за 2015 г.,
- да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 26 август 2016 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-48/16)

(2016/C 371/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: J. Abiks, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

От една страна, отмяна на решението за определяне на броя на годините, признати за осигурителния стаж за целите на пенсионната схема на ЕС, след подадено заявление за прехвърляне на пенсионни права, а от друга страна, изплащане на обезщетение за вредите, причинени на жалбоподателя вследствие на пропускане на ответника да осигури разглеждането на подаденото заявление в разумен срок.

Искания на жалбоподателя:

- да бъде отменено решение от 6 ноември 2015 г., с което органът по назначаване определил окончателно размера на прехвърлената към пенсионната схема на ЕС сума на 135 955,38 EUR, вместо на 155 237,25 EUR;
- да бъде осъден ответника да обезщети понесените от жалбоподателя загуби в размер на 10 739.28 EUR вследствие на нарушаване на принципа на добра администрация от страна на службите на Комисията;
- да бъде осъден ответника да заплати на жалбоподателя обезщетение за неимуществени вреди, претърпени вследствие на постановяването на обжалваното окончателно решение — в размер, определен по преценка от Съда, но не по-малко от 1 000 EUR;
- да бъде осъдена Комисията да заплати съдебните разноски.

Определение на Съда на публичната служба от 29 август 2016 г. — Roest/Комисия(Дело F-85/12) ⁽¹⁾

(2016/C 371/40)

Език на производството: френски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 295, 29.9.2012 г., стр. 35.

Определение на Съда на публичната служба от 29 август 2016 г. — McMichael/Комисия(Дело F-18/13) ⁽¹⁾

(2016/C 371/41)

Език на производството: френски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 114, 20.4.2013 г., стр. 47.

Определение на Съда на публичната служба от 29 август 2016 г. — Boyd/Комисия(Дело F-19/13) ⁽¹⁾

(2016/C 371/42)

Език на производството: френски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 123, 27.4.2013 г., стр. 30.

Определение на Съда на публичната служба от 29 август 2016 г. — Hoveve/Комисия(Дело F-57/13) ⁽¹⁾

(2016/C 371/43)

Език на производството: френски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 226, 3.8.2013 г., стр. 27.

Определение на Съда на публичната служба от 29 август 2016 г. — Sobo Venito/Комисия(Дело F-70/14) ⁽¹⁾

(2016/C 371/44)

Език на производството: френски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 388, 3.11.2014 г., стр. 28.

Определение на Съда на публичната служба от 29 август 2016 г. — Marinozzi и Cat/Комисия(Дело F-128/15) ⁽¹⁾

(2016/C 371/45)

Език на производството: френски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 414 от 14.12.2015 г., стр. 43.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG